

Konklusion

Artikel 10, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at indehaveren af et varemærke, der anbringer dette varemærke på genstande, der gratis tilbydes købere af dennes varer, ikke gør reel brug af varemærket for den klasse, hvorunder genstandene henhører.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. januar 2009 — K-1 sp. z o.o. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny (Republikken Polen))

(Sag C-502/07) (¹)

(Moms — urigtige oplysninger i den afgiftspligtiges momsangivelse — tillægsafgift)

(2009/C 55/05)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K-1 sp. z o.o.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 71, s. 1301), samt artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), artikel 10, stk. 2, artikel 27, stk. 1, og artikel 33, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, hvorefter der pålægges en tillægsafgift, såfremt der konstateres urigtige oplysninger i den afgiftspligtiges momsangivelse

Konklusion

- 1) Det fælles merværdiafgiftssystem som defineret i artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter samt i artikel 2, artikel 10, stk. 1, litra a), og artikel 10, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2004/66/EF af 26. april 2004, er ikke til hinder for, at en medlemsstat i sin lovgivning hjemler en administrativ sanktion, der kan pålægges merværdiafgiftspligtige personer, såsom den »tillægsafgift«, der er hjemlet i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser (ustawa o podatku od towarów i usług) af 11. marts 2004.
- 2) Bestemmelser som dem, der findes i artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser, udgør ikke »særlige foranstaltninger«, der fraviger bestemmelserne i sjette direktiv 77/388, med senere ændringer, og som tjener til at undgå visse former for svig eller unddragelse, som omhandlet i dette direktivs artikel 27, stk. 1.
- 3) Artikel 33 i sjette direktiv 77/388, med senere ændringer, er ikke til hinder for opretholdelsen af bestemmelser som dem, der findes i momslovens artikel 109, stk. 5 og 6, i lov om afgift på goder og tjenesteydelser af 11. marts 2004.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-539/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — artikel 26, stk. 3 — fælleseuropæisk alarmnummer — lokaliseringsoplysninger om den kaldende part — tilrådighedsstillelse for de instanser, der varetager nødsituationer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 55/06)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) (EFT L 108, s. 51)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den ikke i det omfang det er teknisk muligt har stillet lokaliseringsoplysninger om den kaldende part til rådighed for beredskabsinstanser ved alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. januar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-259/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 79/409/EØF — beskyttelse af vilde fugle — beskyttelse og opretholdelse af levesteder — udpejning af særlige beskyttelsesområder — forbud mod jagt og indfangning — urigtig gennemførelse)

(2009/C 55/07)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103, s. 1) — ufuldstændig gennemførelse af direktivets artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet den ikke truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for fuldt ud og/eller korrekt at gennemføre de forpligtelser, der følger af nævnte artikler.

2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Appel iværksat den 24. september 2008 af Calebus, SA til prøvelse af dom afsagt den 14. juli 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-366/06, Calebus, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber støttet af Kongeriget Spanien

(Sag C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Calebus, SA (ved abogado R. Bocanegra Sierra)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Det anerkendes, at den appel, der er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebu, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 blev afvist, er indgivet forskriftsmæssigt, og der træffes, efter at den retligt foreskrevne procedure er gennemført, afgørelse om, at den appellerede kendelse ophæves, sagen antages til realitetsbehandling, og der gives appellanten medhold i dets påstande.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008, hvorved det af Calebus, SA anlagte søgsmål i sag T-366/06 til prøvelse af Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område (¹) med hensyn til optagelsen af ejendommen »Las Cuerdas« i LAF »ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhambilla«, som findes på denne liste, blev afvist.